

Nezaměstnanost v Izraeli překročila 20 %. Lidé, kteří kvůli „koronaviru“ přišli o práci masívně protestují, obléhají dům premiéra Netanjahua a žádají jeho hlavu

- CZ24 News | 22. července 2020

ISRAEL: A co vy si, Kefalín, představujete pod takovým pojmem absurdní? Tak třeba ten covid-19. To je ta smrtelně nebezpečná nemoc, na kterou ještě skoro nikdo neumřel, v nemocnici s ní po celé republice leží 125 lidí... A v Moravskoslezském kraji, kde je prý situace ze všech regionů nejhorší a kde vyhlásili nová protiepidemická opatření, ačkoli zde není žádná epidemie (u chřipky je hranice 1600 až 1800 nakažených na 100 000 obyvatel), se tím virem-zabijákem, který nezabíjí, nakazilo celých 26,1 občana na 100 000 obyvatel.

Pomátl se snad někdo? Anebo za tím vězí něco jiného? O možných důvodech tohoto zdánlivě absurdního počínání si můžete přečíst v článku Tam v Karviné. Proč najednou přibývá nakažených?

V případě, že je třeba situaci v nějakém regionu kontrolovat a zajistit „klidný průběh epidemie“, mustr je pokaždé podobný. Ve světě i u nás. V každém „ohnisku“, kde by mohly vypuknout nějaké sociální problémy a protesty, hrozící přejít v vzpouru, stačí vyhlásit, že se nebezpečný virus vrací, a zakázat se lidem srocovat ve velkém, popřípadě jim nasadit zpátky náhubek. Například na plošné testování do dolů Ostravsko-karvinských dolů vyrazila pro všechny případy na pomoc armáda.

Někde tato taktika funguje hůře, třeba v Americe či Izraeli, například u nás ale zatím zabírá, i když i zde již začínají lidem docházet peníze. Znovuzavedením protiepidemických opatření ale ostravští hygienici tentokrát namíchli obyvatele Moravskoslezského kraje, když v pátek odpoledne z minuty na minuty zavedli nošení roušek a zakázali akce nad 100 lidí, ačkoli pro to nebyl z hlediska zdravotního absolutně žádný důvod. Na ministerstvu zdravotnictví si zřejmě mysleli, že lid přijme nová nařízení stejně vděčně jako v březnu, ale poněkud se přepočítal. A tak se ministr Adam Vojtěch snažil svalit vinu alespoň na krajskou hygieničku, ačkoli Krajské hygienické stanice spadají přímo pod ministerstvo. Paní hygienička Svrčinová dostala výtku a jede se dál. Když do pekla, tak na pořádném koni.

„Zrušila nás krajská hygienická stanice. Protože v Ostravě přibyli tři nemocní. Nikdo nás nevaroval. Tak brutální zásah z pouze preventivních důvodů považuji za nepochopitelný,“ kritizovala opatření Zlata Holušová, šéfka zrušeného NeFestivalu, který se v Ostravě konal od středy jako náhrada zrušeného festivalu Colours of Ostrava.

V Ostravě je dokonce na pondělí svolaná demonstrace, jež by se měla konat od 17 hodin na Masarykově náměstí. Bude na ní jen povolených 100 lidí, nebo dorazí všichni nespokojenci?

Přesto, co vláda pod záminkou (neexistující) epidemie předvádí, je ale v České republice, stále naprostý klid. Na jednu stranu je to samozřejmě dobře, ale zajímavé jsou na tom především důvody, proč je lid v zemi, kde je jinak normou nedodržovat žádné zákony ani pravidla, tak vzorně poslušný. Jako by si ani neuvědomoval ekonomickou realitu, do které se naše země řítí.

Větší část národa totiž zbožňuje svého vůdce. Koblihového krále, se kterým uzavřela již v době jeho zvolení jakousi nepsanou dohodu. Ta zněla zhruba takto: Ty nám zajisti ráj na zemi, kde se budeme

mít všichni dobře za minimum práce, jako za minulého režimu. Nebude to sice možná nic extra, ale když nám zvedneš platy tak, abychom si mohli nabrat hypotéky a auta na leasingy a víkendy budeme moct trávit v obchodáčkách, a slíbíš, že naše životní úroveň bude pořád růst, zvolíme tě, kolikrát budeš chtít. A rádi u toho budeme předstírat, že nevidíme, jak řídíš stát jako svoji firmu – tak, že i straka by se styděla. Hlavně ale, náš milý Andreji, zaříd', aby se nikdo kromě tebe neměl líp než my, tvůj oddaný český lid. Ty můžeš, ty jsi náš velitel. Ale těm ošklivým podnikatelům zaved' RET a kontrolní hlášení a všechno jim seber. Nebo je rovnou zavři, až zčernají. Nad nás, „obyčejné lidi“, se nikdo povyšovat nebude.

Jak říkala ve známé pohádce Nesmrtelná teta: „Šťěstí pomine, Rozum se ztratí! Jenom já, Závist, jsem věčná...“ My na to přece máme, a tak to ukážeme sousedům, kolegům i všem ostatním. Všechno si koupíme, aby záviděli oni nám. Pak si zase něco koupí oni, abychom záviděli my jim. Ale my je, mámo, nakonec trumfneme. Jako že se Škopkovi jmenujeme.

Český národ tohle věčné soupeření, hašteření, škorpení, porovnávání a hlídání, aby nikdo neměl víc – a v případě, že něco takového hrozí, tak i udávání –, prostě miluje. Žijeme v tom celý život a teď konečně přišel vůdce, který je jako my, a nejenže nám rozumí, ale ještě nás v tom podporuje.

V závodě, ve kterém se jelo v protisměru a soutěžilo se o to, kdo na tom bude líp, se sice všichni chtěli mít dobře, ale nikdo pro to nechtěl nic udělat. Mantrou byly peníze, ale ne dobrá práce a služba lidem, za kterou by si je bylo možné zasloužit. Když někdo umí víc a dělá líp, nemůže se mít zkrátka stejně jako lempl, který si do práce chodí jenom pro výplatu, a nezáleží mu na tom, co a jak dělá. Tak, jak to bylo v komunismu. Takhle prostě ekonomika nefunguje. Dělník nemůže mít stejně jako ředitel a ředitel nemůže mít stejně jako majitel.

Problém není dát lidem víc peněz, ale to, jak se začnou chovat, když jim je dáte. Jakmile jim zvednete plat, naroste jim hřebínek a přestanou pracovat. Nejsou rádi, že mají střechu nad hlavou, co jíst, tekoucí vodu, čím jezdit a spoustu volného času, ale chtějí víc, víc, víc. Bez ohledu na to, kolik si zaslouží.

Jen se podívejte třeba na to, co předvádějí v takzvané koronavirové krizi učitelé. Místo aby v květnu naklusali s radostí do školy a byli šťastní, že si v karanténě připsali na konto další dva měsíce prázdnin navíc, zalíbilo se jim sedět doma za plný plat. Oficiální důvod byl samozřejmě „strach z koronaviru“, ale ve skutečnosti se jim prostě jen nechtělo do práce. Proč by tam taky chodili, když můžou mít plat „zadarmo“?

Podobně uvažují i rodiče. Při dobrovolné školní docházce (poprvé od dob Marie Terezie) dorazila do školy polovina dětí, neboť část národa může využívat takzvané ošetřovné. Zůstanu doma, dejte mi osmdesát nebo šedesát procent platu, a já si užiju super dovolenou... Teď jde o to, co se stane, až ta dovolená skončí. „Až se znovu narodím, tak chci být úředník. Za plnej plat budu v karanténě řadu dní... Nasadte si roušky, sami si jich ušijte, mojou dezinfekciou si ruky pěkně umyjte. Vývoj pandemie, se z chytrých čísel vidí, zůstávejte doma, to je všetko – tak čau lidi,“ zpívá ve svém improvizovaném karanténním songu Lou Fanánek Hagen, zpěvák Tří sester, který tento kmen lidí s komunistickým myšlením, jež se zažralo do jejich DNA, označil velmi trefně jako „koronisty“.

Právě to je důvod, proč to má zdejší vrchnost až na výjimky tak jednoduché. Vláda totiž vyplácí mzdy 714 000 lidem, kteří nic nedělají. Pro firmy jsou již vesměs nepotřební a bez této vládní berličky by byli – aspoň většina z nich – natvrdo propuštěni. Ostatně již to, že jsou na Antiviru a nepracují, značí, že pro ně již není a nebude místo.

Takhle se propouštění při předpokládaném poklesu ekonomiky o 8 až 20 procent (při přechodu od komunismu v roce 1989 to bylo pro představu zhruba 10 procent, a jaká to byla rána) o nějakou dobu

odkládá, neboť program by měl skončit až v srpnu. I kdyby se programy o pár týdnů či měsíců prodloužily, z ekonomického hlediska je to neudržitelný nesmysl, který nemůže mít delšího trvání. Teprve pak se začnou lidé divit, co se kolem nich děje.

Při skokovém růstu nezaměstnanosti či snížení mezd začne mít hodně lidí existenční starosti a z příjemného letního spánku se z babišovského socialismu na český způsob probudí do tvrdé ekonomické reality – pravého kapitalismu. Tak, jak to již okusili jinde.

Bibi ven!

V jiných zemích, například ve Spojených státech nebo Izraeli (ale demonstrace jsou i v Německu a ve Francii), už lidé pochopili ekonomickou podstatu ochlazení a restartu globální ekonomiky pod eufemistickým názvem „koronavirová pandemie“.

V Izraeli teď tisíce lidí, které zruinovalo uzavření ekonomiky po falešné koronavirové pandemii, vyrazili do ulic. Dokonce zde část demonstrantů obléhá dům premiéra Benjamina Netanjahua a snaží se dostat dovnitř. V této zjitřené atmosféře navíc nadále probíhá soud s premiérem, který byl na konci loňského roku obviněn hned ve třech různých kauzách z korupce, podvodu a zneužití důvěry.

Ve srovnání s tím, co provedla Netanjahuova vláda v souvislosti s koronavirem, je ale nějaké Bibiho úplatkářství jen takovou nevinnou kratochvílí.

S prohlubujícím se ekonomickým propadem si stále více Izraelců uvědomuje, že je vlastní vláda hodila přes palubu. Stěžují si, že dostatečně nepomáhá stovkám tisíc zaměstnanců, kteří v souvislosti s řízenou odstávkou ekonomiky ztratili práci. Nezaměstnanost v Izraeli již překročila 20 %, což je velice reálný scénář pro příští měsíce i v dalších zemích, Českou republiku nevýmaje.

Protesty v Izraeli probíhají již více než měsíc a nabírají na síle. V sobotu na rozzuřené demonstranty musela policie použít vodní děla. Shromáždili se před rezidencí izraelského premiéra Benjamina Netanjahua v Jeruzalémě a v parku v Tel Avivu. Protesty se ale rozšiřují po celé zemi. Lidé drží slogany vyjadřující frustraci nad snižujícími se platy a obecně se zhoršujícími podmínkami, pokud ještě vůbec nějakou práci mají, a odbory vyhrožují generální stávkou. Demonstranti řekli izraelskému deníku Haaretz, že budou v ulicích tak dlouho, jak bude potřeba.

V úterý se tisíce protestujících vydali přímo před dům izraelského premiéra a volali po jeho odvolání. Zablokovali přilehlé ulice i přesto, že se policie snažila prostor vyklidit. Střety propukly na rohu Balfourovy ulice, ve které stojí Netanjahuova rezidence, poté, co se policie snažila dostat protestující od Netanjahuova domu. Jeden demonstrant se pokusil překonat bariéry, další pak házeli po policii vejce a lahve s vodou. Dav také zmlátil jednoho muže, o kterém si myslel, že je přestrojený policista.

Netanjahuova vláda se snaží zachránit situaci aspoň trochu tím, že vyhrožuje druhou vlnou pandemie a vyhlašuje nová opatření proti šíření koronaviru – jedině těmito nástroji může rozzuřený dav aspoň přibrzdit. Anebo ho tím naštvete ještě víc? Podobně se to děje třeba v Americe, i když tam je situace složitější, neboť kromě covidu-19 probíhá ještě válka mezi demokraty a prezidentem Donaldem Trumpem.

Ten mimochodem minulý týden překvapivě sdílel na Twitteru příspěvek, který tvrdí, že zdravotní experti včetně amerického Střediska pro kontrolu a prevenci nemocí (CDC) říkají nepravdy o nemoci covid-19. „Všichni prý lžou“ s cílem poškodit americkou ekonomiku. „Všichni lžou. CDC, média, demokrati, naši doktoři, ne všichni, ale většina,“ tweetoval v onom příspěvku Chuck Woolery, bývalý moderátor soutěžních pořadů a známý příznivec Republikánské strany. „Myslím, že celé je to o (listopadových prezidentských) volbách a o tom zabránit ekonomice, aby se vrátila zpět, což je o volbách. Mám toho plné zuby.“ Jena z potrefených hus, reportér Kyle Cheney z magazínu Politico,

ihned zaregoval: „Je obtížné vystihnout, jak nebezpečné je, že prezident při řádění pandemie použije nejsilnější komunikační megafon na světě, aby řekl, že vědci a doktoři jsou skoro všichni politicky motivovaní lháři,“ komentoval Trumpovo rozhodnutí daný příspěvek sdílet. I když má pravdu? Jestli někde řádí pandemie, tak pouze v médiích. V této souvislosti se sluší zmínit perličku, která zazněla v uplynulých dnech v Německu, kde se na svém prvním zasedání sešla Nadace Corona, kterou založilo několik právníků, jejichž cílem je neprodleně vyšetřit koronavirovou krizi a zjistit, zda byla opatření vyhlášená spolkovou vládou přiměřená a legální.

Na tomto prvním, několikahodinovém slyšení promluvil i doktor Wolfgang Wodarg, uznávaný lékař, díky kterému jsme se dozvěděli hned v počátcích koronaviru, jak obrovský je tato „pandemie“ fake. Taky kvůli tomu měl pořádné oplétačky. „Dostal jsem e-mail od přátel ve Spojených státech. Psali, že šli na test a museli počkat přes hodinu. To pro ně bylo příliš dlouho, a tak odešli. Následujícího dne dostali dopis, že jejich test byl pozitivní,“ řekl.

Je ale skutečně zajímavé pozorovat, jak se přístup lidí v jednotlivých státech liší. Na jedné straně Češi, kteří se domnívají, že všechno bude jako dřív, za své vlastní dluhy, které budou muset brzy začít splácet, vyrazili místo do práce na chaty a zahrádky. A na druhé straně Izraelci, kteří vyrazili „na zahrádku“ domu svého premiéra, aby dosáhli jeho odvolání. A kdyby je nevytlačovala policie, tak možná i něčeho drsnějšího. Inu, jiný kraj, jiný mrav.

Možná to mohl izraelský premiér zkusit udělat jako ten náš, který ví, že slibem nezarmoutí. A tak lidu nasliboval, že všechno zaplatí, a ten mu to ochotně uvěřil. Získal tím ale aspoň pár měsíců času a klidu „na práci“.

Že by neměl izraelský předseda vlády tolik důvtipu? Anebo je to tím, že vládne poněkud bystřejšímu obyvatelstvu, které mu jeho „pandemii“ už nebaští? Ať tak či onak, ta pravá epidemie, tedy ekonomická, která bude mít mnohem vážnější příznaky než ta koronavirová, nás teprve čeká. Pak si na nějaký koronavirus možná už ani nevzpomeneme.

Milan Vidlák